Dosar nr.1-119/2025
PIGD: 1-24127888-24-1-11112024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

15 septembrie 2026
or.Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul (Central)
Instanţa în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Dorin Cazacu
Grefier Irina Cotruța și Ana Sandu
Cu participarea:
Procurorului Victor Darii, Liviu Draguțan și Alexandru Pulbere
Apărătorului părții vătămate, avocatului Corneliu Plește
Apărătorul inculpatului, avocatului Sergiu Balaban
În lipsa:
Părții vătămate *****
Reprezentantului legal al părților vătămate minore Loghin Diana
Inculpatului Adrian Guzun

a rejudecat în şedinţă publică, ***în latura acțiunii civile***, cauza penală în privinţa lui

GUZUN Adrian, *născut la *****, originar al satului Ratuș, raionul Criuleni, domiciliat în raionul Criuleni, satul Măgdăcești, Î.P. „Fructifera”, str. ***** *****, cu studii medii, căsătorit, la întreținere doi copii minori, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat ultima dată:*
*- prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 31 ianuarie 2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal, fiind stabilită o pedeapsă sub formă de 3 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, antecedente penale nestinse, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, IDNP *****,*

învinuit de comiterea infracţiunilor prevăzute de **art.201[1] alin.(1) lit. a), art.320[1] și art.264[1] alin.(5) Cod penal**.

TERMENUL EXAMINĂRII CAUZEI:

Cauza penală a parvenit la judecare la data de *11 noiembrie 2024* şi s-a judecat în instanța de fond până la data de *12 martie 2025*.

Urmare cauza a fost judecată în ordine de apel de la data de *07 aprilie 2025* până la *30 iunie 2025.*

Ulterior cauza a parvenit la rejudecare la data de *08 aprilie 2025* și până la data de *06 martie 2026* s-a aflat în procedura *judecătorului Adrian Clevada*, ulterior la data de *11 martie 2026* a fost repartizată pentru rejudecare *judecătorului Dorin Cazacu* în procedura căruia s-a aflat până la *15 septembrie 2026* (*data pronunțării sentinței*).

Cauza penală examinată în conformitate cu art.364^1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În temeiul art.319 Cod de procedură penală a fost îndeplinită procedura legală de citare a participanților la proces.

Procurorul Pulbere Alexandru - a pledat în vederea admiterii acțiunii civile înaintate de partea vătămată ***** și a încasa din contul inculpatului Guzun Adrian Ion prejudiciul moral în sumă de 100000 lei.

Apărătorul părții vătămate, avocatul Pleşca Corneliu - a solicitat admiterea acțiunii civile cu încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în cuantum de 100000 lei.

Apărătorul inculpatului, avocatul Balaban Sergiu – a invocat faptul recunoașterii parțiale a acțiunii civile și anume a cuantumului prejudiciului moral în sumă de 20.000 lei pe care inculpatul o va achita în decurs de 3 luni, dar nu în sumă solicitată de 100000 lei.

În baza materialelor cauzei penale, a explicațiilor părților la proces și a probelor administrate la faza urmăririi penale, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea limitelor judecării cauzei în temeiul art.325 Cod de procedură penală, instanța de judecată –,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2025, Guzun Andrian, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal, pentru care i-a fost stabilită pedeapsa de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. De asemenea, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320^1 Cod penal, pentru care i-a fost stabilită pedeapsa de 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, acesta a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal, pentru care i-a fost stabilită pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, s-a stabilit lui Guzun Andrian definitiv pedeapsă - 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiânchis. Conform art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, aplicată prin prezenta sentinţă, s-a adăugat parţial pedeapsa stabilită lui Guzun Andrian prin sentinţa Judecătoriei Criuleni (sediul Central) în cauza nr.1-102/2024 din 31 ianuartie 2025, de 3 (trei) luni închisoare, stabilindu-i numitului pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 2 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Guzun Andrian se v-a calcula începând cu data de 12 martie 2025, cu

includerea în termenul de executare a pedepsei durata aflării acestuia în stare de arest preventiv și de arest la domiciliu de la 30 septembrie 2024 până la 23 noiembrie 2024, inclusiv; de la 22 decembrie 2024 până la data de 20 februarie 2025, inclusiv, cât și durata pedepsei deja executate în baza primei sentinţe. S-a aplicat în privința inculpatului Guzun Andrian măsura preventivă - arestul preventiv, care se va menţine până la intrarea în vigoare a prezentei sentinţe. *Acţiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate s-a admis parţial. S-a încasat de la Guzun Andrian, în beneficiul părții vătămate *****, prejudiciului moral în sumă de 20.000 lei.* S-a încasat de la Guzun Andrian, în beneficiul statului cheltuielile de judecată legate de efectuarea expertizei judiciare a părții vătămate în sumă de 128 lei (Vol. II, fila dosarului 210-213).

2. Pentru a hotărî astfel, judecând cauza în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de fond a reținut că Guzun Andrian în perioada de timp cuprinsă între 16 septembrie 2024, aproximativ la ora 19:00 - 17 septembrie 2024, aproximativ ora 21:30, în timp ce se afla în gospodăria comună amplasată în satul Măgdăceşti, raionul Criuleni, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, acţionând prin intenţie unică, a initiat mai multe conflicte neîntemeiate cu soţia sa - *****, cu care conform prevederilor art.133[1] lit. a) din Codul penal, sunt membri de familie, întrucât sunt persoane aflate în relaţii de rudenie, urmărind scopul aplicării violenţei fizice faţă de aceasta, a iscat un conflict cu victima *****, la 16 septembrie 2024, aproximativ la ora 19:00, după care i-a răsucit degetul de la mâna dreapta şi a îmbrâncit-o, ulterior a luat de pe masă un cuţit de bucătărie şi s-a îndreptat spre victimă, iar ultima, încercând să se elibereze din braţele lui Guzun Andrian, a opus rezistenţă cu mâna stângă, în rezultatul căreia i s-a cauzat o plagă în regiunea mâinii stângi cu cuţitul de bucătărie. În continuarea acţiunilor sale ilegale, la 17 septembrie 2024, aproximativ la ora 21 şi 30 minute, la fel fiind în casa din satul Măgdăceşti, raionul Criuleni, în prezenţa copiilor comuni, în mod analogic în urma unui alt conflict iscat cu victima *****, i-a aplicat ultimei lovituri cu pumnul în regiunea capului, în rezultatul cărora aceasta și-a pierdut parţial cunoştinţa.

Drept urmare, Guzun Andrian i-a pricinuit ultimei conform concluziei fixate în raportul de expertiză judiciară nr.202402P2537 din 18 septembrie 2024, echimoze la nivelul membrului superior drept, care au fost produse în urma acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanisme de lovire, plagă tăiată la nivelul mâinii stângi, care a fost produsă în rezultatul acţiunii unui obiect ascuţit, adică leziuni corporale care au fost cauzate în perioada de timp indicată, condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată, şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, Guzun Andrian a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal, conform semnelor calificative ale violenţei în familie, adică acţiune intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare şi alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Tot el, în continuarea faptelor sale ilicite, la 30 septembrie 2024, aflându-se în aceeaşi gospodărie comună din satul Măgdăceşti, raionul Criuleni, în perioada de timp cuprinsă între orele 15:00 – 18:25, acţionând cu intenţie directă, cunoscând cu certitudine, că în temeiul ordonanţei de protecţie emise pe dosarul nr.2-971/2024 din 23 septembrie 2024, de către Judecătoria Criuleni (sediul Central), au fost instituite măsuri de protecţie în privinţa victimei violenţei în familie - *****, prin care el a fost obligat pe un termen de 90 zile, de la momentul aducerii la cunoştinţă, de a părăsi temporar locuinţa comună şi să nu se apropie de victima *****

şi copiii minori, la o distanţă mai puţin de 300 m., precum şi să nu contacteze în oricare mod cu victimele violenţei în familie, s-a deplasat la domiciliul victimei *****, amplasat în satul Măgdăceşti, raionul Criuleni, unde a intrat în contact cu victima Guzun Cristian, a.n. 2008 şi victima *****, şi a refuzat să părăsească locuinţa până la venirea poliţiei, creând astfel un mediu nesigur şi lezându-i onoarea și demnitatea victimei violenței în familie.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, Guzun Andrian a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.320[1] din Codul penal, conform semnelor calificative ale neexecutării măsurilor din ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, adică neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie (Vol. II, fila dosarului 49-68).

3. Prin încheierea instanței din 10 februarie 2025, s-a conexat cauza penală nr.1-216/24 (1-24147827-24-1-24122024), de învinuire a lui Guzun Andrian de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal, la cauza penală nr.1-190/24 (1-24127888-24-1-11112024), de învinuire a lui Guzun Andrian de comiterea infracţiunilor prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit. a) și 320[1] Cod penal, pentru examinare concomitentă într-un singur proces judiciar, atribuindu-i-se numărul unic al cauzei - 1-190/24 (1-24127888-24-1-11112024) (Vol. III, fila dosarului 160).

4. Astfel, Guzun Andrian la data de 22 decembrie 2024, aproximativ la ora 03 şi 10 min., fiind persoană căreia i-a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, aflându-se la volanul automobilului de model „Toyota Prius” cu numerele de înmatriculare GYM 886, se deplasa prin raionul Criuleni, pe un drum public din satul Măgdăcești.

În timpul deplasării pe traseul menţionat, fiind suspectat că conduce unitatea de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost stopat de către colaboratorii de poliţie din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică.

Tot atunci, colaboratorii de poliţie, i-au solicitat actele de conducere şi fiind verificată baza de date, s-a stabilit că ultimului i-a fost anulat dreptul de a conduce mijloacele de transport prin sentinţa Judecătoriei Criuleni din 28 februarie 2022.

Totodată, fiind supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” și examinat medical, s-a constatat o concentraţie a vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,30 mg/l, indici care potrivit alin.(1) al aceluiași articol, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În aceste circumstanţe Guzun Andrian a încălcat prevederile pct.10 alin.(2) lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere care indică, că *„persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea lucrătorului de poliţie, ofiţerul echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus”*, precum şi stipulările pct.14 lit. a) al aceluiaşi Regulament, care prevăd, că: *„Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenta drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”*.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, Guzun Andrian a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.264[1] alin.(5) Cod penal, după indicii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, săvîrşite de către o persoană căreia i-a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport (Vol. III, fila

dosarului 115-126).

5. La 08 noiembrie 2024, prin ordonanţa procurorului în Procuratura raionului Criuleni, Sîrbu Maria (Vol. II, fila dosarului 39-40, Vol. III, fila dosarului 107-108), Guzun Andrian a fost pus sub învinuire, încriminându-i-se săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit. a), art.320[1] și art.264[1] alin.(5) Cod penal.

6. La data de 20 martie 2025, procurorul în Procuratura raionului Criuleni, Maria Sîrbu a depus apel împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2025, solicitând admiterea apelului. Casarea sentinţei Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2025, în privința inculpatului Guzun Andrian, din motivul blândeții pedepsei. Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Guzun Andrian să fie declarat culpabil de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.320[1] şi art.201[1] alin.(1) lit. a) şi art.264[1] alin. (5) din Codul penal şi a-i stabili o pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art.80[1] din Codul penal, - pe art.320[1] Cod penal - 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; - pe art.201[1] alin.(1) lit. a) din Cod penal - 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; - pe art.264 alin.(5) din Cod penal - 3 (trei) ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Guzun Andrian o pedeapsă definitivă 7 (sapte) ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Prin prisma art.84 alin.(4) din Codul penal, a include total pedeapsa stabilită lui Guzun Adrian, prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central), din 31 ianuarie 2025, stabilindu-i o pedeapsă definitivă de 7 ani şi 1 lună de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. De inclus inculpatului Guzun Andrian în termenul pedepsei închisorii, timpul aflării în stare de arest preventiv. De încasat cheltuielile judiciare în sumă de 128 lei, din contul inculpatului. Corpurile delicte, de păstrat la materialele prezentei cauze penale, în limitele prevederilor legale (Vol. II, fila dosarului 216-218).

7. Ulterior la 24 martie 2025 reprezentantul legal al părților vătămate, avocatul Corneliu Pleșca a depus apel împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2025, solicitând admiterea apelului. Casarea parțială a sentinţei Judecătoriei Criuleni (sediul Central) în cauza nr.1-190/24 din 12 martie 2025, în privința inculpatului Guzun Andrian din motivul blândeței pedepsei şi admiterii doar parțiale a acțiunii civile, având la bază circumstanțele de fapt şi cele de drept expuse supra. Rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Guzun Andrian să fie declarat culpabil de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.320[1] şi art.201[1] alin.(1) lit. a) şi art.264 alin.(5) din Codul penal şi a-i stabili o pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art.80[1] din Codul penal, pe art.320[1] Cod penal - 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; pe art.201[1] alin.(1) lit. a) din Cod penal - 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; pe art.264[1] alin.(5) din Cod penal - 3 (trei) ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Guzun Andrian o pedeapsă definitivă 7 (şapte) ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Prin prisma art.84 alin.(4) din Codul penal, a include total pedeapsa stabilită lui Guzun Adrian, prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 31 ianuarie 2025, stabilindu-i o pedeapsă definitivă de 7 ani și 1 lună de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Acțiunea civilă înaintată a o admite integral şi a dispune încasarea din contul pârâtului Guzun Andrian, în beneficiul reclamantei *****, prejudiciul moral cauzat în urma infracțiunii în mărime de 100000 (o sută mii) lei (Vol. II, fila dosarului 221-223).

8. La data de 27 martie 2025 avocatul Sergiu Balaban în interesul inculpatului Guzun Andrian a depus cerere de recurs parțial împotriva sentinţei Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2025, solicitând casarea parţială sentinţei Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2025 în partea calificării şi aplicării pedepsei şi a dispune în această parte: - încetarea procesului penal în privinţa lui Andrian Guzun pe art.201^1 Cod penal cu atragerea la răspundere contravenţională potrivit art.78 sau 78^1 Cod Contravenţional. Având în vedere că fapta conţine formal semnele infracţiunii, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni - a pronunţa o sentinţă de achitare sau de încetare pe art.320^1 Cod penal. Potrivit art.264^1 alin.(5) Cod penal a aplica o pedeapsă sub formă de amendă sub limita minimă stabilită de Lege sau, în caz de respingere a acestei poziţii, a aplica prevederile art.385 alin.(4) - (6) Cod de procedură penală şi a reduce ½ din pedeapsa aplicată (Vol. II, fila dosarului 225-228).

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 30 iunie 2025, s-au respins ca nefondate recursurile procurorului în Procuratura raionului Criuleni, Maria Sîrbu și al avocatului Balaban Sergiu în interesele inculpatului Guzun Andrian. S-a admis recursul avocatului Corneliu Pleșca în interesele părților vătămate împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2025, s-a casat parțial sentința, în partea cuantumului prejudiciului moral și s-a remis cauza la rejudecare, în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. S-a menținut celelalte dispoziții ale sentinței (Vol. IV, fila dosarului 19-28).

LEGISLAȚIA RELEVANȚĂ:

10. Potrivit prevederilor art.451 Cod de procedură penală, procedura de rejudecare şi limitele acesteia se reglementează de prevederile art.436, care se aplică în mod corespunzător.

11. În conformitate cu art.436 Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărîrii în recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sînt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămîne cea care a existat la soluţionarea recursului. Cînd hotărîrea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce priveşte latura penală sau civilă, instanţa de rejudecare se pronunţă în limitele în care hotărîrea a fost casată. La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă decît numai dacă hotărîrea iniţială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părţii vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blîndă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă.

12. În corespundere cu prevederile art.1998 alin.(1), (2) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

13. În conformitate cu art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

14. Potrivit art.2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea

posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

15. Conform art.210 alin.(4) Cod de procedură penală, la soluționarea acțiunii civile instanța urmează să aplice prevederile legislației civile, ținând cont de circumstanțele constatate în cadrul examinării cauzei penale.

16. În conformitate cu art.219 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

17. Conform art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

18. Potrivit art.220 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

19. Conform art.221 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti. Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului. În cererea de intentare a acţiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acţiunea civilă, cine şi către cine intentează acţiunea, valoarea acţiunii şi cerinţa de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă îşi poate concretiza pretenţiile.

20. În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

21. Potrivit art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

MOTIVAREA INSTANȚEI:

22. Cu referire la acțiunea civilă înaintată în cadrul cauzei penale, instanța reține că reprezentantul reclamantei *****, avocatul Plești Corneliu la 22 noiembrie 2024 a înaintat acțiune civilă împotriva lui Guzun Andrian, cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în urma infracțiunii în mărime de 100 000 (una sută mii) lei, invocând suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată ca urmare a acțiunilor ilicite ale inculpatului, precum și necesitatea unei reabilitări psihologice îndelungate (Vol. II, fila dosarului 132-134).

23. În acest sens, instanța de judecată remarcă că, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanţa de judecată prin evaluare.

24. Astfel, având în vedere considerentele exprimate anterior sub aspectul acţiunii civile în procesul penal, instanţa de judecată apreciază că, sunt întrunite condiţiile răspunderii civile delictuale, fapta ilicită a inculpatului cauzând părții civile un prejudiciu de natură morală.

25. În ceea ce priveşte prejudiciul, ca un element esenţial al răspunderii delictuale, instanţa de judecată apreciază că, acesta constă în rezultatul, efectul negativ suferit de o anumită persoană ca urmare a faptei ilicite comisă de o altă persoană.

26. Instanța de judecată notează că, repararea prejudiciului moral reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele fizice ale părții vătămate, ca urmare a acțiunilor infracționale ale făptuitorului.

27. Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței de judecată.

28. În absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a prejudiciului moral, acesta se stabilește în raport cu consecințele negative suferite de persoană, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

29. În cuantificarea prejudiciului moral aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

30. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reţinut în cauza Tolstoy Miloslovsky c. Regatului Unit, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporţionalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora.

31. La determinarea mărimii compensației în latura prejudiciului moral instanța trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi cele care se referă la importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (pricinuirea vătămării corporale, pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

32. Totodată, în partea ce ține de cuantumul despăgubirii, instanța urmează să împărtășească criteriul general evocat de instanța europeană, potrivit căruia despăgubirile

trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. Instanța își va întemeia poziția pe decizii ale Curții Europene care constituie izvor de drept, făcând parte din legislația internă odată cu ratificarea Convenției.

33. Prin urmare, suma încasată cu titlu de prejudiciu moral, urmează a fi raportată standardelor și practicii judiciare constante a Republicii Moldova, sumă care să constituie o satisfacție efectivă pentru dauna provocată prin infracțiune.

34. Concluzionând astfel, instanța împărtășește criteriul general evocat de instanța europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă și gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora, dar și suferințele de ordin fizic și psihic suportate de victimă (cauza CEDO Tolstoy Miloslovsky vs. Regatul Unit din 13 iulie 1995; cauza CEDO Oneryildiz vs. Turcia din 18 iunie 2002).

35. În speță, instanța constată existența faptei ilicite și a vinovăției inculpatului, precum și existența raportului de cauzalitate dintre conduita acestuia și prejudiciul moral cauzat părții vătămate.

36. Astfel, instanța a stabilit că inculpatul, fiind membru de familie al părții vătămate, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de soția sa *****, a inițiat un conflict cu aceasta, în cadrul căruia a numit-o cu cuvinte obscene, i-a aplicat o plagă în regiunea mâinii stângi cu un cuțit de bucătărie, iar ulterior, la data de 17 septembrie 2024, aflându-se în casa din raionul Criuleni, satul Măgdăcești. Î.P. „Fructifera", str. ***** *****, i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea feței.

37. Ca urmare a acțiunilor inculpatului, conform raportului de expertiză judiciară nr.202402P2537 din 18 septembrie 2024, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare ale integrității corporale sau sănătății.

38. Instanța apreciază că asemenea acțiuni au afectat în mod direct integritatea fizică și psihică a părții vătămate, precum și dreptul acesteia la demnitate, siguranță și o viață familială lipsită de violență. Suferințele fizice generate de loviturile aplicate și de plaga cauzată cu cuțitul au fost însoțite, în mod firesc, de suferințe psihice determinate de caracterul violent și intenționat al conduitei inculpatului.

39. La aprecierea prejudiciului moral, instanța acordă o importanță deosebită și faptului că inculpatul a acționat în contextul relației de familie și, mai mult, a manifestat o conduită incompatibilă cu măsurile de protecție instituite anterior în favoarea victimei.

40. Or, instanța reține că inculpatul, cunoscând cu certitudine despre existența ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, emisă de Judecătoria Criuleni (sediul Central) la data de 23 septembrie 2024, prin care i s-a impus, între altele, obligația de a părăsi temporar locuința comună și de a nu se apropia de victimă ***** și copiii minori la o distanță mai mică de 300 metri, contrar măsurilor stabilite de instanța de judecată, s-a deplasat la domiciliul victimei, amplasat în raionul Criuleni, satul Măgdăcești. Î.P. „Fructifera", str. ***** *****, unde a intrat în contact cu victimele Guzun Cristina și *****, astfel intenționat neexecutând măsurile stabilite de instanța de judecată prin ordonanța de protecție.

41. Prin urmare, conduita inculpatului nu se limitează la un incident izolat, ci denotă persistența unei conduite ilicite și ignorarea măsurilor instituite de instanța de judecată pentru protecția victimei. Acest aspect este relevant la aprecierea gradului de vinovăție și a intensității prejudiciului moral, întrucât partea vătămată a fost expusă nu doar unor suferințe fizice, dar și unei stări de insecuritate și vulnerabilitate în raport cu persoana care, în virtutea relației de

familie, trebuia să-i respecte integritatea fizică și psihică.

42. Această circumstanță este relevantă atât pentru aprecierea gradului de vinovăție al inculpatului, cât și pentru evaluarea caracterului și gravității prejudiciului moral. Încălcarea unei măsuri de protecție instituite tocmai pentru asigurarea securității victimei este de natură să amplifice starea de nesiguranță, teamă și vulnerabilitate a acesteia și să afecteze suplimentar echilibrul său psihologic.

43. Prin urmare, instanța constată că prejudiciul moral cauzat părții vătămate este unul real și rezultă nemijlocit din faptele ilicite ale inculpatului, astfel încât pretenția privind repararea acestuia este întemeiată în principiu.

44. Totodată, instanța subliniază că problema care se pune în cadrul soluționării acțiunii civile nu constă în existența prejudiciului moral, ci în întinderea acestuia și, implicit, în stabilirea cuantumului despăgubirii bănești care poate asigura o satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

45. Or, prejudiciul moral, prin natura sa, nu poate fi supus unei evaluări matematice exacte, iar suma solicitată de partea vătămată nu poate constitui, prin ea însăși, criteriul determinant pentru stabilirea despăgubirii. Cuantumul urmează a fi individualizat de instanță în funcție de toate circumstanțele cauzei, astfel încât să existe un echilibru între gravitatea prejudiciului efectiv suportat și despăgubirea acordată.

46. În acest sens, instanța ia în considerare caracterul intenționat al acțiunilor inculpatului, natura violenței exercitate asupra soției sale, utilizarea unui cuțit de bucătărie, aplicarea ulterioară a două lovituri cu pumnul în regiunea feței, cauzarea unor vătămări corporale ușoare, existența unei ordonanțe de protecție și încălcarea intenționată a măsurilor stabilite prin aceasta, precum și consecințele psihice inerente unor asemenea acțiuni asupra persoanei vătămate.

47. În același timp, instanța ține cont de faptul că prin raportul de expertiză judiciară nr.202402P2537 din 18 septembrie 2024 au fost stabilite vătămări corporale ușoare ale integrității corporale sau sănătății și că, în cadrul examinării cauzei, nu au fost constatate consecințe fizice ireversibile ori o afectare permanentă a sănătății părții vătămate care să justifice acordarea integrală a sumei solicitate de 100 000 lei.

48. Referitor la susținerea părții vătămate privind necesitatea unei reabilitări psihologice îndelungate, instanța o apreciază ca fiind relevantă pentru caracterizarea suferințelor suportate, însă acest element urmează a fi coroborat cu ansamblul circumstanțelor cauzei și nu poate conduce, în lipsa altor elemente obiective, la concluzia că prejudiciul moral trebuie evaluat în cuantumul integral solicitat.

49. Instanța reține, de asemenea, că despăgubirea pentru prejudiciul moral are un caracter compensatoriu și nu trebuie să se transforme nici într-o sancțiune civilă suplimentară pentru inculpat, nici într-o sursă de îmbogățire nejustificată pentru persoana vătămată. Scopul acesteia este de a oferi victimei o satisfacție echitabilă pentru suferințele suportate și de a compensa, în limitele posibilului, atingerea adusă drepturilor sale personale nepatrimoniale.

50. În aprecierea cuantumului, instanța nu poate face abstracție nici de jurisprudența Curții Supreme de Justiție (https://csj.md/images/Ac%C8%9Biunea_civil%C4%83_%C3%AEn_procesul_penal.pd).

51. Instanța reține că fiecare cauză urmează a fi examinată individual, prin raportare la natura și gravitatea prejudiciului cauzat, la intensitatea și durata suferințelor fizice și psihice suportate, precum și la toate circumstanțele concrete relevante pentru determinarea cuantumului despăgubirii. Totodată, jurisprudența în cauze similare constituie un reper relevant la aplicarea

art.2037 alin.(3) Cod civil, întrucât cuantumul despăgubirii trebuie stabilit cu respectarea principiilor proporționalității și echității.

52. În acest sens, despăgubirea acordată trebuie să păstreze un just echilibru între gravitatea prejudiciului nepatrimonial suferit și cuantumul compensației stabilite, astfel încât aceasta să fie suficientă pentru a asigura repararea efectivă a consecințelor prejudiciului, fără a se transforma într-o sursă de îmbogățire fără justă cauză. Caracterul efectiv al despăgubirii presupune ca suma acordată să fie una reală și rezonabilă, apt să compenseze, într-o măsură echitabilă, suferințele și afectarea valorilor nepatrimoniale lezate.

53. Prin urmare, instanța va avea în vedere și cuantumul despăgubirilor acordate în cauze care prezintă elemente de similitudine, acestea constituind un reper pentru menținerea unei practici judiciare coerente și pentru respectarea principiului proporționalității. Totodată, asemenea repere nu pot fi aplicate în mod mecanic, deoarece cuantumul despăgubirii trebuie individualizat în funcție de particularitățile concrete ale fiecărei cauze și de amploarea efectivă a prejudiciului suferit de persoana vătămată.

54. Astfel, stabilirea despăgubirii morale trebuie să reflecte un echilibru rezonabil între necesitatea reparării efective a prejudiciului și exigențele echității, proporționalității și individualizării răspunderii civile, astfel încât suma acordată să corespundă în mod adecvat gravității consecințelor produse și să nu fie nici derizorie, lipsind de conținut dreptul la reparație, nici excesivă în raport cu prejudiciul constatat.

55. Prin urmare, raportând circumstanțele concrete ale prezentei cauze la criteriile legale de individualizare a prejudiciului moral, instanța consideră că suma de 5*0.000 (cincizeci mii) lei* reprezintă o despăgubire rezonabilă, proporțională și echitabilă pentru suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate.

56. Instanța apreciază că această sumă reflectă în mod corespunzător gravitatea faptelor, caracterul intenționat al conduitei inculpatului, relația de familie dintre inculpat și victimă, natura și modalitatea de exercitare a violenței, vătămările corporale constatate, încălcarea măsurilor de protecție instituite de instanță și impactul acestor acțiuni asupra stării psihice a părții vătămate.

57. Totodată, suma de 40.000 lei asigură un echilibru rezonabil între necesitatea compensării efective a prejudiciului moral și cerința proporționalității despăgubirii, nefiind nici una simbolică, de natură să minimalizeze suferințele victimei, și nici vădit excesivă în raport cu circumstanțele obiective stabilite în cauză.

58. În aceste condiții, instanța ajunge la concluzia că pretenția privind repararea prejudiciului moral este întemeiată în parte, însă cuantumul de 100 000 (o sută mii) lei solicitat de partea vătămată depășește nivelul unei satisfacții echitabile raportat la caracterul și gravitatea prejudiciului concret constatat.

59. Astfel, acțiunea civilă înaintată de reprezentantul reclamantei *****, avocatul Pleșca Corneliu urmează a fi admisă parțial, cu încasarea de la inculpatul Guzun Andrian în beneficiul părții vătămate ***** a sumei de *50.000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.*

60. În partea ce depășește suma de 50.000 (cincizeci mii) lei, respectiv în partea privind încasarea sumei de 50.000 (cincizeci mii) lei, din cuantum total de 100 000 (o sută mii) lei solicitat, *acțiunea civilă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată*.

61. În consecință, instanța consideră că suma de 50.000 (cincizeci mii) lei constituie, în circumstanțele concrete ale prezentei cauze, o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat părții vătămate, fiind conformă criteriilor prevăzute de art.2037 Cod civil și principiului proporționalității despăgubirii cu prejudiciul efectiv suferit.

62. Or, repararea daunelor morale nu este atât o compensare materială, cât un complex de măsuri nepatrimoniale şi patrimoniale, al căror scop este acela ca, în funcţie de particularităţile fiecărui caz în parte, să ofere părții civile o anumită satisfacţie sau uşurare pentru suferinţele prin care a trecut.

63. În temeiul celor expuse supra, în conformitate cu art. art.436, 219-225, 384-385, 387, 389, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată după rejudecarea cauzei,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea civilă înaintată în procesul penal de reprezentantul reclamantei *****, avocatul Plești Corneliu către Guzun Andrian, care fiind recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit. a), art.320/1 și art.264/1 alin.(5) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2025 și menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 30 iunie 2025, cu privire la repararea prejudiciului moral, ***se admite parțial.***

Se încasează din contul inculpatului Guzun Andrian (IDNP *****) în beneficiul părții vătămate ***** (IDNP *****) suma de *50.000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.*

În rest, acțiunea civilă înaintată în procesul penal de reprezentantul reclamantei *****, avocatul Plești Corneliu către Guzun Andrian cu privire la repararea prejudiciului moral în cuantumul ce depășește sumele admise, *se respinge ca fiind neîntemeiată*.

Sentinţa este cu drept de recurs în termen de 15 zile de la pronunțare la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central).

Sentința pronunțată integral în ședința de judecată publică la *15 septembrie 2026.*

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Dorin CAZACU**